

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2017

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2017

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2017. — 109 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Совтис Наталія Миколаївна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Константинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 26.10.2017 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2017

В статье освещены вопросы, которые касаются проблемы использования и внедрения нестандартных уроков на уроках английского языка в начальных классах, приведены примеры по данному вопросу.

Ключевые слова: урок, нестандартные уроки, инновационное обучение.

The article highlights the issues that concern the problem of using and implementing non-standard lessons in English classes in primary classes, and gives examples on this issue.

Key words: lesson, non-standard lessons, innovative training.

УДК 373.3.016: 811.161.2 (07)

Л.В. ЛУК'ЯНИК, В.В. ФЕДОРЕНКО

МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНОЇ ДИКЦІЇ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ

У статті описано зміст та основи формування дикції у початковій школі; визначено методичні основи формування у молодших школярів практичних умінь та навичок із правильної дикції.

Ключові слова: нормативна дикція, практичні уміння та навички.

Актуальність дослідження. Сучасний період розвитку суспільства в нашій державі відкриває широкі можливості для оновлення змісту освіти, що дає змогу формувати духовно багате й професійно підготовлене покоління. У державних документах передбачено розвиток мовної особистості, яка володіє даром слова - усного та писемного, умінням вільно, комунікативно виправдано користуватися мовними засобами під час сприймання і створення висловлювань у різних сферах, формах, стилях і жанрах мовлення. Оволодіти основами практики виразного читання і досягти високого результату словесної дії, тобто емоційного впливу на слухача, є важливим завданням сучасного школяра. Проте насамперед „треба мати певні знання й уміння із техніки мовлення, зокрема володіти основами дикції” [2, с.18]. Можна досконало знати положення виразного читання, але якщо не мати відповідно підготовленого, розвиненого мовленнєвого механізму, то високих результатів словесної дії не досягти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема зв'язного мовлення є однією з провідних у наукових дослідженнях психологів (Л.С.Виготський, П.Я.Гальперін, М.І.Жинкін, О.М.Леонтьєв, О.О.Леонтьєв, О.Р.Лурія, А.К.Маркова та ін.), дослідників мовлення дітей дошкільного віку (А.М.Богущ, Л.І.Божович, О.М.Гвоздєв, С.М.Карпова, Г.О.Люблінська, Л.П.Федоренко та ін.), молодшого шкільного віку (Л.Л.Варзацька, М.С.Вашуленко, І.П.Гудзик, Т.О.Ладиженська, М.Р.Львов, М.С.Рождественський, Н.Ф.Скрипченко, О.Н.Хорошковська та ін.). Хоча теорія розвитку у молодших школярів основ дикції як елемента техніки мовлення, є досить розробленою (цю проблему досліджували Р. Артоблевський, А. Багмут, У. Бадер, М. Баженов, З. Бернштейн, І. Білінов, Л. Варзацька, Т. Завадська, Л. Горбушина, У. Горецький, Т. Запорожець, А. Капська, Т. Ладиженська, З. Нікольська, Р. Олійник, Л. Павлова, М. Рибнікова, Є.Язовицький та ін.), проте прикладні аспекти формування відповідних навичок учнів із дикції висвітлені недостатньо. Особливо ця проблема є актуальною для початкової школи.

Метою роботи є дослідження методичних особливостей формування дикції в учнів початкових класів.

Для досягнення мети роботи необхідно розв'язати такі **завдання:**

1. виявити зміст та основи формування дикції у початковій школі.
2. визначити методичні основи формування у молодших школярів практичних умінь та навичок із правильної дикції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Майстерність мовлення школяра, безпосередність словесної дії вимагають не лише знань теорії та методики, навичок і умінь виразного читання, а й добре сформованої дикції — комплексу практичних основ вимови (досконале володіння мовним апаратом, уміння правильно користуватися в педагогічних, навчально-виховних цілях мовою та мовленням).

Оволодіння основами техніки мовлення і, зокрема, дикцією, є необхідною умовою досягнення високої професійної підготовки, педагогічної техніки і майстерності вчителя початкових класів. Якщо педагог навчить учня вслухатися в його мовлення (увирознене відповідними засобами), цим він збільшить його можливості пізнавати дійсність, збагачувати власне мовлення, що важливо у загальному й культурному розвитку школяра.

Основними завданнями щодо формування правильної дикції є: 1) розвиток артикуляційного апарату; 2) ознайомлення дітей із будовою мовленнєвого апарату; 3) розвиток мовленнєвого дихання; 4) розвиток фонематичного слуху; 5) оволодіння правильною вимовою всіх звуків рідної мови; 6) удосконалення дикції; 7) розвиток інтонаційної виразності мовлення; 8) робота над усвідомленням дітьми звукового складу української мови.

На думку вчених Г.П. Коваль, З.О. Захарчук, для вдосконалення техніки мовлення учні мають опанувати виразне читання тексту за партитурою (партитурне, виразне читання).

Партитура - розбивка, розмітка тексту для виразного читання.

I. Пауза

У партитурі перш за все потрібно виділити паузи. Пауза (|, ||, (це зупинка в процесі вираження думки (читання) тексту, поділяє речення на смислові відрізки - такти, відокремлює речення одне від одного. Пауза

обов'язкова в кінці кожного речення (||). Вона підказується змістом.

Паузи мають різну тривалість.

Крапка свідчить про кінець думки - || (середня).

Крапка з комою, тире - менш тривала пауза, (коротка), | бо частково закінчена думка.

Двокрапка виконує функцію пояснення, уточнення - | (коротка).

Після коми - коротка пауза (|).

- |коротка пауза

- ||середня пауза

- |||довга пауза (...)

Ці слова треба вимовляти уповільнено, або з підвищенням, або з пониженням голосу, або пошепки і т. п. Це найголовніші (ключові) слова, найбільш важливі для передачі думки речення [2, с.35].

Наголос для всього тексту - найголовніші слова, - якими висловлюється головна думка, ідея тексту - логічний центр. Він може вміщувати одне слово, одне речення, кілька слів, що розкривають авторську думку. Ці слова можуть позначатися в тексті пунктиром, однією та двома лініями.

Де зелені хмари яворів | заступили неба синій став, | на стежині |сонце я зустрів, | привітав його | і запитає: || - Всі народи бачиш ти з висот, | всі долини і гірські шпилі. | Де ж найбільший | на землі народ? || Де ж найкраще | місце на землі? ||

Наголос поділяється на :

- слабкий
- середній
- сильний

*- Правда. | все я бачу з висоти, | всі народи рівні. | А земля | там найкраща, | де вродився ти! ||
Виростай, дитино, | й пам'ятай: | Батьківщина | - то найкращий край! || (Дмитро Павличко). [2, с. 49].*

Мелодика (мелодія) - це рух голосу - пониження, підвищення. Вона робить мовлення яскравим, що сприяє кращому засвоєнню змісту тексту.

Встановити мелодику допомагає логічний наголос. Щоб чітко позначати рух голосу в реченні, треба враховувати місце логічного наголосу.

Якщо логічний наголос знаходиться на початку мовного такту, відбувається мелодичне пониження - мелодика спаду.

Для формування навичок правильної дикції мисленнєві операції з одиницями усного мовлення (аналіз і синтез, порівняння, класифікація, узагальнення тощо) повинні супроводжуватись активними діями учнів не тільки зовнішнього характеру (робота органів мовного апарату), а й внутрішніми (емоційними та вольовими зусиллями), що є особливо важливим у подоланні раніше сформованих неправильних навичок.

Дикцією (латин. dictio — вимова) називають „манеру вимовляти звуки, склади, слова” [3, с.28]. Вона є складовою частиною одного із найважливіших засобів виразності мовлення вчителя на уроці.

На побутовому рівні в поняття дикції входить „виразна й чітка вимова всіх звуків мови, що полегшує слухове сприйняття мовлення” [4, с.25]. Проте для вчителя початкових класів це – базовий інструмент його професійної діяльності. Бездоганна «стерильна» вимова стає основою, на яку педагог накладає індивідуальні мовні характеристики свого персонажа, розроблені відповідно до трактування образу. При необхідності в мові персонажа може з'являтися акцент, «окання», шепелявість й т. ін.

Відомий педагог У. Галендєєв стверджує, що „дикція кожної людини індексує практично всю її біографію – від побутових умов формування (включаючи штучне чи материнське годування в дитинстві; технічні характеристики будинку, в якому росла людина, – цегляний, панельний; й т.д.) до інтелектуального й культурного рівня” [5, с. 65].

Гарна дикція (чіткість та ясність вимови) – одна із найважливіших сторін культури мовлення [4, с. 49].

Щоб забезпечити легке сприйняття змісту твору дітьми, вчитель повинен опанувати не лише добре розвинуті якості голосу, а й бездоганну дикцію, тобто чітку правильну вимову звуків. При неправильній дикції навіть добре поставлений голос та вмiле використання засобів виразності не забезпечать успіху читцеві, більше того: вади його вимови можуть призвести до негативних наслідків, оскільки дітям молодшого шкільного віку властиве мовне наслідування.

Щоб навчити учнів виразно читати, потрібно насамперед навчити їх володіти усним словом, яке має бути виразником їхніх думок, почуттів; навчити їх впливати на слухача за допомогою інтонації. Це можливо лише тоді, коли учні оволодівають усіма засобами виразного читання: технікою мовлення, логікою мови та емоційно-образною виразністю читання. Основою правильної дикції є правильна постановка дихання, котра здійснюється завдяки вправам дихального апарату [3].

Поряд із дикцією важливе значення в техніці мовлення учнів має орфоєпія, тобто система загальноприйнятих правил, що визначають єдиноправильну літературну вимову. Якщо дикція — це правильна роздільна вимова окремих мовних звуків, то орфоєпія — правильна вимова цих звуків.

Наслідуючи дорослих, дитина оволодіває мовою поступово і до 5-6 років, за умов нормального розвитку, в основному засвоює правильну вимову всіх звуків.

Методична наука оперує такими дійовими прийомами формування правильної дикції, як-от:

1) пояснення (опис) артикуляції звуків;

- 2) показ зразка правильної вимови (звукова наочність) та імітація (наслідування) учнями;
- 3) тренувальні вправи у вимові та під час засвоєння фонетико-графічного матеріалу;
- 4) зіставлення і порівняння (для вивчення звукової системи та засвоєння звуко-графічних знань);
- 5) використання символіки (виділення звука у слові і позначення фішкою, побудова звукових моделей за допомогою умовних знаків).

У процесі вивчення фонетичного та графічного матеріалів застосовуються різні розумові операції — аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, класифікація, проведення аналогії, доказ, обґрунтування та ін., що здійснюються над звуками та їхньою матеріальною основою — буквами, буквсполученнями. За такого підходу школярі свідомо засвоюють фонетичні та графічні поняття, орфоепічні та фонетико-графічні норми, створюється ґрунтовна база для оволодіння мовними та мовленнєвими вміннями та навичками.

Сучасна програма з української мови для початкових класів ставить спеціальну вимогу: широко використовувати прийоми зіставлення та протиставлення мовних явищ із метою формування та класифікації нових мовних особливостей. Прийом порівняння, зокрема порівняння звукових явищ використовується ще недостатньо. В одних випадках вчителям важко добирати мовний матеріал для порівняння, а в інших вони не володіють методикою застосування цього прийому.

Однією з причин, які утруднюють навчальну діяльність дітей, пов'язану зі звуковою стороною мовленнєвої діяльності, є недосконалість їхнього мовленнєвого слуху, зокрема фонетичного, що складається з кількох компонентів: фізичний слух (здатність сприймати мовлення в різних діапазонах гучності); фонетичний слух (вміння розрізняти і відтворювати всі звуки мовлення); звуковисотний слух (відчуття мовного тембру); почуття ритму (відчуття наголосу в мовленні, його ритмічного малюнка). Усе це має розвивати вчитель на початковому етапі навчання учнів.

Під час викладу та аналізу фонетичного та фонетико-графічного матеріалів маємо реалізовувати загальнодидактичний принцип науковості, тобто достовірність виучуваного матеріалу, відповідність його лінгвістичній науці, правильне наукове розкриття сутності мовних явищ та їхніх ознак.

Висновки. Для формування навичок правильної дикції мисленнєві операції з одиницями усного мовлення (аналіз і синтез, порівняння, класифікація, узагальнення тощо) повинні супроводжуватись активними діями учнів не тільки зовнішнього характеру (робота органів мовного апарату), а й внутрішніми (емоційними та вольовими зусиллями), що є особливо важливим у подоланні раніше сформованих неправильних навичок.

Щоб навчити учнів виразно читати, потрібно насамперед навчити їх володіти усним словом, яке має бути виразником їхніх думок, почуттів; навчити їх впливати на слухача за допомогою інтонації. Це можливо лише тоді, коли учні оволодівають усіма засобами виразного читання: технікою мовлення, логікою мови та емоційно-образною виразністю читання. Основою правильної дикції є правильна постановка дихання, котра здійснюється завдяки вправам дихального апарату.

Виразність та чистота дикції досягаються насамперед завдяки правильності артикуляції, тобто чіткості постановки органів мовлення й їхніх рухів під час вимови звуків. Тому роботу над усуненням недоліків вимови слід розпочинати із виправлення неправильно завчених раніше рухів органів артикуляції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барищук Г.С. Мова наших дітей. Виправлення порушень звуковимови у дітей: Навчальний посібник. Вид. 2-ге, переробл. і доп. — Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2007. — 64 с.
2. Боровик І. Г. Скажеш ти обов'язково чітко, гарно кожне слово. — Х. : ТОВ Видавництво «Ранок», 2010.- 342 с.
3. Різник Г. Є. Звуконаслідувальні та голосові вправи. — Х. : ТОВ Видавництво «Ранок», 2008.- 345 с.
4. Рожнів В. М. Вимовляйчик. — Х. : ТОВ Видавництво «Ранок», 2010. — 143 с.
5. Рудяк Л. В., Тимошенко Л. Н., Каменева Т. В., Лавренюк С. Г., Жуковская Т. П. Методические аспекты диагностики и коррекции речевого развития детей дошкольного возраста. — Макеевка, 2010.— 234 с.
6. Хребтова Н. П. Вчись говорити правильно! — Х. : ТОВ Видавнича група «Основа», 2010. — 156 с.

В статті описано содержание и основы формирования дикции в начальной школе; определены методические основы формирования у младших школьников практических умений и навыков по правильной дикции.

Ключевые слова: нормативная дикция, практические умения и навыки.

The article describes the content and basis for the formation of diction in elementary school; the methodical foundations of the formation of practical skills and skills from the right diction are created in junior pupils.

Key words: normative diction, practical skills and skills.

УДК: [37:811.111'36]:398.2/

Л.М. ЯСНОГУРСЬКА, А.В. ГОДИНА

ВИКОРИСТАННЯ КАЗКИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розкрито методику роботи з казкою на уроках англійської мови у початковій школі.

ЗМІСТ

<i>КІРІЛКОВА Н.В., ДЯЧОК К.І.</i>	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІТОНІМІВ У ГОВІРЦІ СЕЛА СМОРОДСЬК ДУБРОВИЦЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	3
<i>МАНДРИК Н. В., НОВАЧОК М.В.</i>	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОЙКОНІМІКОНУ БЕРЕЗНІВЩИНИ	4
<i>ШКАРБАН Т. М., ДЕМЧУК Ю.В.</i>	КОЛЬОРОНАЗВИ ЯК ЗАСІБ ТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ДІЙНОСТІ У ТВОРАХ ВОЛОДИМИРА ЛИСА	6
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М.</i>	МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТОСФЕРИ ЗРАДА У ЗІСТАВНО-ТИПОЛОГІЧНОМУ ТА ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ)	8
<i>ПАВЕЛКІВ К.М., ШЕРЕМЕТ М. В.</i>	НОВОТВОРИ НА ПОЗНАЧЕННЯ НОМІНАЦІЙ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У ТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ: СЕМАНТИКА, ФУНКЦІЇ, ПРАГМАТИКА	12
<i>ДАНІЛОВА Н.Р., ДІДУШОК В.О.</i>	ФУНКЦІОНУВАННЯ АВСТРАЛІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	15
<i>ДЕНИСЮК Л.В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ	17
<i>ДУБРОВА А.С.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ	20
<i>КОВАЛЮК В.В., ШЕВЧУК Ю.О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ТАКСОНОМІЇ БЛУМА НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ	21
<i>МОРОЗ Л.В.</i>	ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ФРН ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ	25
<i>ПАВЕЛКІВ К.М.</i>	ПРЯМИЙ МЕТОД ЯК ОДИН ІЗ КОМПОНЕНТІВ УСПІШНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ ВНЗ	27
<i>ТРОФІМЧУК В.М., КОЗИК О.Я.</i>	ВАЖЛИВІСТЬ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-МІЖНАРОДНИКІВ	30
<i>МОРОЗ Л.В.</i>	МУЛЬТИМЕДІЙНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ – ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВНЗ	33
<i>ДАНІЛОВА Н.Р., ПОЦКО Е.Є.</i>	РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	39
<i>ТРОФІМЧУК В.М., МАРИНІНА І.В.</i>	ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-МІЖНАРОДНИКА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	42
<i>ВАСИЛЬКЕВИЧ С.С.</i>	ПРО ПИТАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	46
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л.М., МИСЬ К. Ю.</i>	РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	49
<i>МОРОЗ Л. В., ДОРОШЕНКО С. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ, ЯК ЗАСОБУ НАОЧНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
<i>РОМАНЮК С. К., КОРИНЕЦЬ О. О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ РИМОВАНИХ ТЕКСТІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	53
<i>ПАВЕЛКІВ К.М., МАЗУРИК В. В.</i>	ІГРОВА ТЕХНОЛОГІЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	56
<i>ЛУК'ЯНИК Л.В., ЮРКОВСЬКА І.В.</i>	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИКО-	

	ОРФОЕПІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	60
<i>РОМАНЮК С. К., ВЛАСЮК М. В.</i>	ІГРОВІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЛЕКСИЦІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	62
<i>ДЕНИСЮК Л. В., БАХОВСЬКА М. В.</i>	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	65
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МУЗИЧУК О. В.</i>	ДИДАКТИЧНА ГРА НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	67
<i>КРАЛЯ І. В., МАР'ЮСИК І. В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	70
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПЕТРИК М. А.</i>	ПЕРЕВІРКА ЯКОСТІ ЗНАНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РІЗНИХ МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	74
<i>РОМАНЮК С. К., ЦІСАРУК О. Е.</i>	СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	77
<i>МОРОЗ Л. В., КИРИЛЮК Н. О.</i>	ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	79
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., СТАДНІК Л. В.</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	82
<i>БОЙКО Н. Г.</i>	ЕЛЕКТРОННЕ ЛИСТУВАННЯ ТА ЧАТ-УРОКИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ В УЧНІВ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	85
<i>ДУБРОВА А. С., ГІС Н. С., ЛЕВИЦЬКА М. Є.</i>	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	89
<i>ГАМЗА А. В., ЗАДЕРЕЙЧУК Ю. О.</i>	ФОРМУВАННЯ УВИРАЗНЕНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРИКМЕТНИКА	93
<i>ПАВЕЛКІВ К. М., ШУЛЬГУН М. В.</i>	ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗОРОВОЇ НАОЧНОСТІ	96
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ВАВУЛІЧ В. А.</i>	БАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ УРОКУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ВЧИТЕЛЯМИ- ПРАКТИКАМИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	98
<i>РОМАНЮК С. К., ДЕМ'ЯНЮК І. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	104
<i>ДУБРОВА А. С., КУШНЕРЧУК І. О.</i>	СУТНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	107
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МАРКОВЕЦЬ О. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	109
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., АВРАМИШИН К. В.</i>	МЕТОДИКА ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	
	ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	111
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПАСЄКА І. О.</i>	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	114
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., ФЕДОРЕНКО В. В.</i>	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНОЇ ДИКЦІЇ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	117
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ГОДИНА А. В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	119
<i>РОМАНЮК С. К., СТРИЛЕЦЬКА К. А.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОГО МЕТОДУ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	127
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., МИСЬ К. Ю.</i>	ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ЧАСТИН МОВИ	130
<i>МОРОЗ Л. В., МОРОЗ Н. М.</i>	ПРО ПИТАННЯ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ	

<i>СІРАНЧУК Н.М., СКОПА Н.М</i>	СВІДОМОСТІ НАЦІЇ ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНИ ЯК КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ КУРСУ «ПРИРОДОЗНАВСТВО»	132 135
<i>ІВАШКЕВИЧ Е.Е.</i>	PERSONAL RELIABILITY OF THE NARRATOR: TRADITIONAL AND NONTRADITIONAL NARRATIVE DISCOURSE	137
<i>МИХАЛЬЧУК Н.О., АНТЮХОВА Н.І.</i>	THE IDEA OF UNDERSTANDING IN THE PSYCHOLOGICAL PARADIGM OF PROVERBS AND SAYINGS	141
<i>Відомості про авторів</i>		146
<i>Зміст</i>		148

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В, Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.10.2017 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39 Замовлення № Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2016. — 109с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2